

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hvis hr. Poul Erik Dyrlund ville gøre mig den tjeneste at læse vore beslutningsforslag fra sidste folketingsssamling, ville han vide, at vi har gjort os nogle overvejelser om det, og at vi også erkender, at der kan være problemer, hvis man giver en fuldstændig klokkeklar lovgiven ret, når det gælder deltidsarbejde. Det har vi faktisk skrevet i bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi fremsatte sidste år.

Så vil jeg sige mere generelt med hensyn til, om det skal være overenskomststof alene og vi bare skal overlade til arbejdsmarkedets parter at tilrettelægge forholdene, at vi har håbet og troet, der ville ske noget. Det har vi troet og håbet på i mange år, og det gør hr. Poul Erik Dyrlund og Socialdemokratiet åbenbart stadig. Men i Kristeligt Folkeparti må vi bare sige, at vi tror ikke, arbejdsmarkedets parter selv kan finde ud af det. Der sker ikke en dyt, heller ikke når regeringen sætter sig med ved forhandlingsbordet, som den gjorde efter fremlæggelsen af den børnepolitiske redegørelse, og det er det, der er sagens kerne for os. Hvis vi her i Folketinget mener noget med, at det er vigtigt at skabe sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, må vi tage nogle initiativer og påtage os det ansvar, vi har for at tilrettelægge de lovgivningsmæssige rammer.

René Skau Björnsson (S):

Jeg vil godt starte med at slå fast, at langt de fleste børnefamilier klarer sig godt i dagens Danmark; det glemmer vi en gang imellem.

De seneste undersøgelser viser, at til trods for at begge forældre arbejder, har kernefamilien det godt. Men det betyder selvfølgelig ikke, at politikudviklingen stopper, for børne- og familiepolitik er en kontinuerlig proces, og det er en klar målsætning i Socialdemokratiets politik, at børnefamilierne skal have gode rammer. Vi skal give børnene en ordentlig opvækst. De er borgere her i samfundet, og det er også vores ansvar, at de får en opvækst, der kan sikre en god udvikling.

Som statsministeren og de andre ministre var inde på, har regeringen allerede gjort meget siden 1993 for at give børnefamilierne bedre vilkår, og jeg skal lige nævne eller minde om et par af dem, for det kan jo åbenbart ikke siges ofte nok.

Der er skabt 150.000 nye daginstitutionspladser, der er indført børnepasningsorlov, og der

er indført børnefamilieferiedage – alt sammen tiltag, der har givet forældrene mulighed for, at tilværelsen bliver lidt mindre stresset og altså skaber bedre sammenhæng mellem arbejde og fritid.

De lavestlønnedes forhold har hele tiden været et centralt spørgsmål for Socialdemokratiet, og i forbindelse med pinsepakken blev fripladsgrænsen for daginstitutioner hævet. Ved at hæve fripladsgrænsen har vi gjort det økonomiske råderum større for de børnefamilier, som er økonomisk dårligt stillet, så også de får mulighed for at træffe valg, så når nogle siger, at der ikke er sket noget på børneområdet de sidste 5-6 år, er det simpelt hen ikke rigtigt.

Ser vi fremad, har Socialdemokratiet to grundlæggende krav til fremtidens børne- og familiepolitik. For det første skal den være ansvarlig. Nye udvidelser på børneområdet kræver, at vi ved, hvordan vi vil finansiere dem. Hvis vi ikke tænker økonomi, samtidig med at vi tænker familiepolitik, hænger tingene ikke sammen. Det hænger f.eks. ikke sammen at lade småbørnsforældre forlade arbejdsmarkedet i en tid, hvor samfundet har behov for deres bidrag.

For det andet skal børne- og familiepolitikken tage udgangspunkt i nutidens samfund, nutidens forældre og nutidens børn. Blandt nutidens forældre er der mange, der ønsker at gøre karriere, både kvinder og mænd, og det skal de have mulighed for, men det må ikke gå ud over børnene. Forholdene for en børnefamilie i 1999 er ikke som i 1950'erne, hvor moderen gik hjemme pr. tradition. I mange børnefamilier i dag er det et bevidst valg, at både mor og far arbejder. Børnefamilierne prioriterer selv mellem tid og arbejde.

Socialdemokratiet vil til stadighed sørge for gode rammer for den moderne børnefamilie med arbejdende forældre, så hverdagen kan hænge sammen, og i lovkataloget for det kommende år har regeringen fremsat en række forslag, der skal skabe bedre ligevægt mellem arbejdsliv og familieliv. Det handler bl.a. om at sikre pasningsgaranti i alle kommuner, tilskynede kommunerne til at oprette pasning på tværs af kommunegrænserne, og gøre børnepasningsorloven mere fleksibel, så det bliver muligt for både far og mor at tage orlov i kortere perioder – for nu bare at nævne nogle af de lovforslag, der er på bedding. Alle disse initiativer handler netop om at gøre det lettere at bygge bro mellem arbejdsliv og familieliv. Det handler om